

Paul Goma

Paris, 22 februarie 2007

Către prietenii din Timișoara și din toată țara:

Ca toate poveștile bine construite și aceasta începe cu sfârșitul, ni se prezintă efectul înainte de a cunoaște cauza:

La 7 februarie acest an Dan Culcer mi-a transmis ceea ce capturasese prin internet de pe Bună dimineata, Israel (nr 421):

Scrisoare de protest adresată de Federația Comunităților Evreiești din Romania F.F. URGENT către PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA

**Domnului Primar ing. GHEORGHE CIUHANDU
PROTEST**

Federația Comunităților Evreiești din Romania a aflat cu stupeoare despre hotărârea Consiliului Primăriei Municipiului Timișoara de a conferi scriitorului Paul Goma titlul de Cetățean de Onoare al orașului, pentru întreaga sa activitate. Consternarea organismului reprezentativ al evreimii române se datorează în exclusivitate antisemitismului virulent care impregnează multe, dacă nu majoritatea luărilor de poziție ale dlui Goma în arena publică. O parte însemnată a scrierilor literare, memorialistice sau publicistice ale autorului Paul Goma este întesată de falsificări crase ale istoriei. În aceste scrieri, etnia evreiască este prezentată, în ansamblul ei, ca răspunzătoare pentru o serie întreagă de nenorociri care s-au abătut peste România - de la răscoalele țărănești din 1907 și până la pierderea Basarabiei, instaurarea comunismului și falsificarea vinovată a trecutului, atât în vremea regimului totalitar cât și după răsturnarea acestuia. Dl Goma are incontestabile merite de important opozant al comunismului, dar el a urmărit și continuă să urmărească, într-o manieră vădit tendențioasă, culpabilizarea evreilor pentru vina imaginată, în cea mai bună tradiție a antisemitismului. În opinia sa, evreii ar fi un corp etnic monolitic, care completează și astăzi împotriva poporului român, inclusiv printr-o pretinsă instigare la nerecunoașterea valorii literare a scrierilor semnate Paul Goma și la izolarea sa în viața intelectuală

românească. Antisemitismul cultivat de Paul Goma este cu atât mai pernicios cu cât faima domniei sale de curajos dușman al totalitarismului l-ar recomanda, în condiții normale, ca punct de reper moral pentru tânara generație. Din nefericire, luptătorul contra ideilor și practicilor totalitare este dublat, în mod straniu, de un practicant al urii iraționale la adresa unei întregi etnii. Or, aceasta atitudine programatică corespunde însăși definiției rasismului. Acordarea acestei distincții se află în contradicție flagrantă cu poziția unor reprezentanți de marcă ai societății civile românești, a Uniunii Scriitorilor, care au condamnat elucubrațiile antisemite ale lui Paul Goma. În atari condiții, Federația Comunităților Evreiești din România protestează energic împotriva acordării, de către Municipiul Timișoara, a titlului de Cetățean de Onoare, unei persoane care nu poate aduce decât dezonoare justificatului renume de care se bucură, de multe decenii dacă nu de secole, orașul dumneavoastră, ca loc al conviețuirii armonioase a etniilor și religiilor.

Cu multa stimă și considerație,
Dr. Aurel Vainer - PREȘEDINTE

Dar ce anume stârnise - și de astă dată - mânia Federației?
Câteva ore mai târziu Mircea Stănescu, din București îmi trimite:
Proiectul de hotărâre din 23.01.2007, iar Ion Ieremia din
Timișoara
face să-mi parvină prin curier electronic:

ROMÂNIA JUDEȚUL TIMIȘ PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA
CABINET

PRIMAR Bd. C.D. Loga nr. 1, Timișoara, tel: 0040256 409363,
fax0040256 409635 , e-mail: gheorghe. ciuhandu @primariatm.ro
internet: www.primariatm.ro

Către Domnul Paul Goma

Stimate domnule Paul Goma,

În conformitate cu prevederile art. 50 din Legea nr. 215/2001
privind administrația publică locală, modificată și completată de
Legea nr. 286/2006;

Vă comunicăm:

HOTARĂREA NR. 1/30.01.2007 privind conferirea Titlului de
Cetățean

de Onoare al Municipiului Timișoara domnului Paul Goma.

Hotărârea a fost adoptată în ședința Consiliului Local al Municipiului Timișoara din data de 30 ianuarie 2007.

Hotărârea menționată poate fi accesată și pe site-ul HYPERLINK "<http://www.primariatm.ro>" www.primariatm.ro.

Cutuma Consiliului Local Timișoara este ca, după acordarea lor, titlurile de Cetățean de Onoare să fie înmânate direct, în ședințele

Consiliului Local.

Dată fiind situația excepțională în care vă aflați, ar exista două variante pentru a vă înmâna acest titlu: ori să așteptăm până la o dată la care veți putea să veniți în România și să vi-l înmânăm într-o ședință a Consiliului Local, așa cum facem de obicei în astfel de cazuri, ori să vă trimitem Diploma de Cetățean de Onoare printr-un serviciu de curierat. Așteptăm propunerea dumneavoastră vizavi de modul în care doriți să intrați în posesia acestui titlu.

Cu respect,

Gheorghe Ciuhandu,

Primarul Municipiului Timișoara

Această Hotărâre a fost completată cu:

Având în vedere Referatul nr. SC2007 - 24622 / 15.01.2007, al Primarului Municipiului Timișoara, domnul Gheorghe Ciuhandu; Având în vedere avizele Comisiei pentru administrație locală, juridică, ordine publică, drepturile omului și probleme ale minorităților și Comisiei pentru cultură, știință, învățământ, sănătate, protecție socială, turism, ecologie, sport și culte din cadrul Primăriei Municipiului Timișoara.

În conformitate cu prevederile art. 38 alin.8 din Legea nr. 215 / 2001 privind administrația publică locală, modificată și completată de Legea nr. 286/2006;

În temeiul prevederilor art.46 alin.1 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, modificată și completată de Legea nr. 286/2006;

HOTĂRĂȘTE

ARTICOL UNIC: Se conferă Titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara domnului PAUL GOMA, pentru întreaga activitate.

Președinte de ședință

Contrasemnează

PAVEL TEPENEU

SECRETAR IOAN COJOCARIU

Dar protestele-denunturile-înfierările bolșevice abia au început:

Ambasada Israelului în România a remis protestul inclusiv Prefecturii Timiș, precum și Ministerului Administrației și Internelor, *Romania libera* ediția Transilvania Banat, Laura M. Fortiu, 07 feb 2007;

Ambasadorul Israelului în România a protestat față de acordarea titlului de cetățean de onoare al Timișoarei scriitorului Paul Goma, transmite Europa Liberă. Ambasadorul a adresat o scrisoare de protest ministrului de interne și primarului din Timișoara, argumentând că Paul Goma este autorul mai multor articole cu tentă antisemită spune revista maghiară *Nyugati Jelen*, citată de postul de radio din Praga (blog Andrei Bădin - luni, februarie 12, 2007)

Pentru cine nu știe cu ce anume se ocupă un ambasador al Israelului în România, să afle: nu doar cu protestele - contra articolelor cu tentă antisemită (sic), ci mai ales cu denunțurile la Ministerul de Interne (aceleși MAI de sinistră amintire), prin asta dovedind o înrudire cu deputatul Stepaniuk de la Chișinău, care ceruse Procuraturii, Ministerului Culturii și Ministerului de Interne să interzică volumul "Basarabia" în Basarabia, că e antisemit - folosind un citat din specialistul în antisemită: Radu Ioanid. Ca recompensă pentru serviciile aduse patriei române și acest ambasador ne-român va primi, la sfârșitul mandatului, cu coronită, cu cele mai înalte distincții pentru apărarea onoarei României cetățenia română - ca și antecesorul său, Sandu Mazor. Astfel se va reconstitui fulgerător Aparatul de Stat și de Partid distrus de blestematul Ceaușescu, cel care i-a alungat pe evrei din România, potrivit raportului Tismăneanu - și el un biet alungat (Se vede că în ceea ce mă privește, nu este suficient să fiu român pentru a mi se restitui cetățenia română - ci condiția ar fi: să trec prin Israel, să-mi fac autocritica, abia apoi să solicit acordarea cinstei de onoare)

Tot pentru nestiutori:

- revista maghiară *Nyugati Jelen*, care poartă cuvântul denunțătorului ambasadarial este o publicație securistă (maghiară, din România, se înțelege);

- postul de radio din Praga este denumirea codificată (sic) și adânc subversivă (să nu afle dușmanul!) a Europei libere.

Dan Culcer îmi transmite răspunsul primit în 19 februarie 2007 de la cabinetul primarului Gheorghe Ciuhandu:

Stimate Domn,
am discutat cu domnul primar pe marginea mailului dvs. Din pacate, domnul primar nu a primit decat un singur protest, pe care vi-l atașez, despre celelalte citind doar în presa, la fel ca noi toți. Am înțeles că ar exista și un protest al Ambasadei Israelului la București, însă acesta nu a fost trimis Primăriei Timișoara.

În ceea ce privește persoana d-lui Paul Costin protestul acestuia s-a rezumat la câteva declarații în mass media locală. Domnul primar vă roagă, în măsura în care este posibil să-l țineți la curent cu demersurile dumneavoastră.

Cu stima și mulțumiri, Violeta Mihalache

Cam lung preambulul, dar nu strică să afle românii cu ce se ocupă toată ziua-bună ziua holocaustologii fabricanți de antisemiți.

Iar acum, o explicație:

Am tot așteptat să-mi sosească prin poștă textul Hotărârii. Nu eram neliniștit, așteptam să treacă două-trei săptămâni - doar aveam exemplul scrisorilor expediate de Traian Băsescu și care, dacă pleaseră, totuși, de la București, nu veniseră direct la adresa mea pariziană (în cel mult patru zile), ci stătuseră la murat la Ambasada RSR, unde adevăratul șef diplomatic (ca pe timpul lui Ceaușescu, este tot tovarășul șofer-major) le cercetase îndelung înainte de a le lăsa să circule.

Numai că de ieri, la Timișoara treburile s-au precipitat. Deci nu mai aștept plicul cu Hotărârea autentică, mă folosesc de copia trimisă de prietenul - epistolar - Ion Ieremia.

Si zic:

Paris, 22 februarie 2007

Către prietenii din Timișoara,

Hotărârea Domniilor Voastre de a-mi conferi titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara mă onorează și îmi oblojește multele și încă mustindele răni pricinuite de

dușmani, dar mai ales cele - Cine ți-a scos ochiul?,
Frate-meu,
De asta ți l-a scos atât de temeinic: doar suntem români,
născuți-
crescuți în mitul vinderii și uciderii de frate, altfel
spusul: Miorița.

Permiteți-mi, vă rog, ca înainte de a mulțumi celor care au propus,
au dezbătut, au apărat alegerea împotriva împotrivilor (care o
contestau cu scuipați ca: Antisemitule!, cu argumente
neargumentate, cu afirmații fără probe: citatele din ÔtenteÓÉ),
în final au decis onorarea modestelor mele fapte – permiteți-mi, ziceam,
să mă mir (în Basarabia a se mira are și înțelesul de a
lăuda) de ineditul unei acțiuni care merge împotriva obișnuinței, a
înțelepciunii, împotriva tradiției - de veacuri - a comunității
noastre românești.

Mă mir, deci, în ambele accepții:

Cum adică: să nu fi știut timișorenii - cu primarul în frunte! -
că luând o astfel de inițiativă, rezistând mârâielilor, cârtelilor,
acuzatțiilor, etichetărilor (care cad și în capul hotărâtorilor) că
persoana pe care ei au decretat-o Cetățean de Onoare, departe de
a fi ceea ce este anunțat, din contra:

- Goma nu este cetățean: împreună cu întreaga familie fusese
des-cetățenizat de Ceaușescu, în vara-toamna anului 1977, încă
înainte de a părăsi România, Băsescu însă nu l-a repus în
drepturi nici acum, în 2007, iar ministrul Justiției Macovei pretinde că, în
general nu i se retrăsese cetățenia și că în special nu știe nimic
despre situația soției și a fiului, căci dânsa nu a avut timp să se
intereseze, are alte înalte preocupări procuratorice;

- Goma nu aparține: fusese membru al Uniunii Scriitorilor,
însă în aprilie 1977, pe când era arestat pentru inițierea, animarea Mișcării
pentru drepturile omului, Consiliul îl exclusese pentru trădare de
patrie - iar acum Blandiana pretinde că ea nu participase la acea
sedință (de excludere - pentru trădare-de-patrie), iar Manolescu
sustine că nu există, în arhivă, hârtii care să dovedească
excluderea, apoi el nu crede, fiindcă la o ședință în care
scriitorii s-au arătat atât de dârji față cu partidul, încât un activist
a avut aproape (sic) un atac cerebral (adevărat, atacul acela nu era și
cam cerebral, ca să fie pe limba Manolescului) - asta fiind legătura
dintre prefectură și UNESCO;

- Goma nu are existență ca scriitor: după ce fusese interzis de

comuniști între 1970 și 1977 (perioada din țară), între 1977 și 1989, un total de 19 ani - perioadă în care Ceaușescu nu îi distrusese volumul "Camera de alături", ci decisese doar (sic) scoaterea lui din librării și biblioteci - începând din chiar iunie 1990 (repet: iunie 1990) anticomuniștii și prietenii săi buni: Liiceanu, Pleșu, G.Adameșteanu, M. Dinescu, N. Manolescu, sprijiniți de Monica Lovinescu și de Virgil Ierunca au fost de acord ca volumul de mărturie despre mișcarea pentru drepturile omului din 1977 (iata, s- au împlinit trei decenii!) "Culoarea curcubeului" să fie retras imediat din librării, depozitată, iar peste doi ani trimis la topit; comunistul Ceaușescu se mulțumise cu retragerea cărții - însă poetul anticomunist M. Sorescu distrusese plumburile romanului de el solicitat "Gardă inversă", la editura Scrisul Românesc din Craiova (pentru a obține de la Iliescu portofoliul Culturii, iar cărturarul Papahagi ceruse și primise subvenție de la Soros pentru a publica "Patru dialoguri": nu le-a editat, nu a restituit banii). Când, în 2005, în sfârșit, s-a ivit prilejul unei adevărate ediții a "Culorii curcubeului" (completată cu "Bărbosul"), la presiunile holocaustologilor de tustrele sexele, directorul editurii Polirom Silviu Lupescu a suprimat fără încuviințarea autorului Introducerea, ca și Addenda - pentru a nu fi atacați, în editura sa (și a lui Serge Moscovici, mâncătorul de români) intelectualii de vază ai țării, faimoșii rezistenți prin cultură (Liiceanu, Adameșteanu, Manolescu, Pleșu, Mircea Martin, Buzura, E. Simion, Fănuș Neagu, Blandiana - ea fiind specializată în arpagicultură). Altfel Goma nu are dreptul de a publica în periodicele românești - vezi editorialul Adio, Domnule Goma!, ȚRomânia literară din decembrie 1998 semnat de șeful N. Manolescu, vezi condamnarea lui Liviu Ioan Stoiciu pentru publicarea, în Viata românească a unor fragmente din jurnalul lui P. Goma, antisemite - semnată de președintele Manolescu, acuzat și el mai ieri de antisemitism, acum, reeducat, vâslind din greu (pe lângă boi), pentru a obține ambasadoriatul UNESCO cu mâinile de ajutor ale ambasadelor Israelului și USA; nici în revista 22, nici în dilematica Dilema, nici în Observatorul cultural, nici în Timpul de la Iași (acolo este doar antisemitizat, fără drept de replică); Goma, ca autor, nu are ce căuta în editura-lui-Buzura, acum editura-lui-Patapievici, nu are unde își tipări răcnele răgușite ale disidentei (s-a observat: l- am citat pe M. Mihăieș, purtător de serviete ale lui Manolescu, Tismăneanu, Patapievici);

Goma nu este o persoană de Onoare: a scris articole cu tentă antisemită (re-sic), potrivit opiniilor construite din vânt ale holocaustologilor-de-profesie-extrem-de-lucrativă. Adevărat: eu, copil, posesor de memorie normală, rămas la 28 iunie 1940 fără țară, fără tată, fără alfabetul nostru, fără cărțile noastre - am scris de câte ori am avut prilejul despre Ion Antonescu, acela care în 22 iunie 1941 a ordonat ostasilor să treacă Prutul, să zdrobească vrăjmașul de răsărit și miază-noapte, să ne libereze pe noi, basarabeni, bucovinenii de nord, hertenii căzuți în robia bolșevică.

Dar Domniile Voastre, dragi timișorence și iubiți timișoreni, nu stiti istorie? - vorbesc de Istoria României, cea din 1944 rollerizată, apoi din 1965 ceaușizată, din 1990 pelinizată-măgurenizată, recent tismănizată? Cum de nu ați ținut seama de faptul că adevărul - fie el și cam-obiectiv, după Manolescu - este scris de învingători: ieri de ruși, azi de rușii cei cu mai multe stele pe drapel (potrivit abject-corectitudinii)?

Cum de ați îndrăznit să contraziceți, să sfidați litera de evanghelie a Partidului-și-Guvernului-Etern și al Securității Așișderi? Să faceți Domniile Voastre, reprezentanți ai unei mici-municipalități ceea ce nu au făcut Ministrul Justiției și Președintele României de teama că vor fi bătuți la palmă de știm-noi- cine, vechii viziri ai Noii Porti ?

Ce-o să pățiți cu nimeni n-o să-mpărțiți.

Eu ca beneficiar-profitator, de câteva zile mă scarpin în barbă, mă ciupest, doar m-oi trezi din acest vis - ca niciodată: unul bun, frumos.

Va rămân recunoscător. În ciuda multor vorbe rele (și proaste) rostite despre comunitatea noastră românească, sunt obligat să admit: nu suntem noi, românii chiar ultimii dintre ultimi. Iată, anul trecut Municipiul Pitești s-a oferit să-mi asigure o casă (primarul, bucovinean refugiat, știa ce înseamnă să fii român, însă fără o Românie, fără un adăpost, fără un cimitir unde să aduni osemintele părinților, împrăștiate): am fost atins drept în inimă de acest semn de omenie, de frățietate, chiar dacă nu s-a materializat re-încetățenirea.

Acum, la inițiativa asociațiilor de revoluționari, primarul Timișoarei a înfruntat criticele tovarășești, acuzațiile

holocausticești, denunțurile ambasadorești - a semnat Hotărârea și
Singura întrebare a lor: când-unde să mi se înmâneze titlul
onorant:

să-mi fie trimis prin poștă, aici, la Paris, în exil? Sau să mai
avem puțină răbdare, până vin în România, la Timișoara,
atunci-acolo mi se va da direct?

Dragi prieteni din Timișoara:

Va rog să păstrați hârtia de preț acolo, la Domniile Voastre, la
Timișoara. Să fie ca un cui al lui Pepelea. Cine știe: poate că va
face el ce nu au făcut nici Iliescu, nici Constantinescu, nici
Băsescu în 17 ani: să înlesnească întoarcerea familiei mele în
țară mult mai a noastră decât a lui Iliescu, a lui Constantinescu, a lui
Băsescu la un loc.

Vă mulțumeste,
Paul Goma